

บทที่ ๔

ผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ศึกษาความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง กำหนดโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ประกอบอาชีพค้าขายในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๕ ผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามและรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาครบทุกฉบับ (ร้อยละ ๑๐๐) เมื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและวิเคราะห์สรุปข้อมูลลงตารางประกอบการบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการทำวิจัย ประกอบด้วย สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนสถิติที่ใช้ศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ สถิติการแจกแจงแบบทีชนิดที่เป็นอิสระจากกัน (t-dependent) และสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance : ANOVA) ถ้าปรากฏนัยสำคัญทางสถิติจะทดสอบค่าความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายของการรายงานข้อมูลผลการวิจัยที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

N หมายถึง จำนวนตัวอย่างที่ศึกษา

t หมายถึง ค่าการแจกแจงแบบทีชนิดที่เป็นอิสระจากกัน (t-dependent)

- F หมายถึง ค่าแจกแจงการกระจายข้อมูลแบบ F-distribution
- p หมายถึง แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ
- * หมายถึง ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๔.๑ ข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ลักษณะความเชื่อ และประเภทสินค้าที่จำหน่าย ผู้วิจัยนำเสนอโดยแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ลงในตารางประกอบการบรรยาย ดังตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๑๔	๒๑.๕๔	๑๔	๑๖.๔๗	๒๘	๑๘.๖๗
๒๖-๓๕ ปี	๑๖	๒๔.๖๒	๑๘	๒๑.๑๘	๓๔	๒๒.๖๗
๓๖-๔๕ ปี	๑๘	๒๗.๖๙	๑๗	๒๐.๐๐	๓๕	๒๓.๓๓
๔๖-๕๕ ปี	๙	๑๓.๘๕	๒๐	๒๓.๕๓	๒๙	๑๙.๓๓
มากกว่า ๕๖ ปี	๘	๑๒.๓๑	๑๖	๑๘.๘๒	๒๔	๑๖.๐๐
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๘๕	๑๐๐.๐๐	๑๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๕๐ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๗ และเพศชาย ๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๓ ส่วนใหญ่ร้อยละ ๒๓.๓๓ มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๒๖-๓๕ ปี (ร้อยละ ๒๒.๖๗) ๔๖-๕๕ ปี (ร้อยละ ๑๙.๓๓) ต่ำกว่า ๒๕ ปี (ร้อยละ ๑๘.๖๗) และอายุมากกว่า ๕๖ ปี (ร้อยละ ๑๖.๐๐) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ลักษณะความเชื่อ

ลักษณะของความเชื่อ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เชื่อตามคำบอกเล่า						
ไม่เชื่อ	๔๐	๖๑.๕๔	๖๐	๗๐.๕๙	๑๐๐	๖๖.๖๗
เชื่อ	๒๕	๓๘.๔๖	๒๕	๒๙.๔๑	๕๐	๓๓.๓๓

รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๘๕	๑๐๐.๐๐	๑๕๐	๑๐๐.๐๐
เชื่อตามประเพณีนิยม						
ไม่เชื่อ	๑๖	๒๔.๖๒	๒๗	๓๑.๗๖	๔๓	๒๘.๖๗
เชื่อ	๔๙	๗๕.๓๘	๕๘	๖๘.๒๔	๑๐๗	๗๑.๓๓
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๘๕	๑๐๐.๐๐	๑๕๐	๑๐๐.๐๐
เชื่อเพราะจะทำให้มั่นใจใน						
การค้าขาย						
ไม่เชื่อ	๔๘	๗๓.๘๕	๖๒	๗๒.๙๔	๑๑๐	๗๓.๓๓
เชื่อ	๑๗	๒๖.๑๕	๒๓	๒๗.๐๖	๔๐	๒๖.๖๗
รวม	๖๕	๑๐๐.๐๐	๘๕	๑๐๐.๐๐	๑๕๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีลักษณะความเชื่อในด้านต่างๆ ที่สูงกว่าผู้ชาย โดยพบว่าส่วนใหญ่มีความเชื่อเพราะจะทำให้มั่นใจในการค้าขาย รองลงมาความเชื่อตามคำบอกเล่า และเชื่อตามประเพณีนิยม ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลประเภทสินค้าที่จำหน่าย

ประเภทสินค้าที่จำหน่าย	ชาย		หญิง		รวม	
	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาหารสด	๑๑	๑๖.๙๒	๒๒	๒๕.๘๘	๓๓	๒๒.๐๐
อาหารแห้ง	๑๙	๒๙.๒๓	๒๑	๒๔.๗๑	๔๐	๒๖.๖๗
เครื่องดื่ม	๕๐	๗๖.๙๒	๖๖	๗๗.๖๕	๑๑๖	๗๗.๓๓
เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย	๔	๖.๑๕	๗	๘.๒๔	๑๑	๗.๓๓
ของที่ระลึก	๘	๑๒.๓๑	๑๒	๑๔.๑๒	๒๐	๑๓.๓๓

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าสินค้าที่ค้าขายในตลาดส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๗.๓๓ เป็นสินค้าประเภทเครื่องดื่ม รองลงมาเป็นสินค้ากลุ่มอาหารแห้ง และอาหารสด

๔.๒ ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ที่ ๑ ศึกษาความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยรวม พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ดังแสดงในตาราง ๔.๒

ตารางที่ ๔.๔ แสดงจำนวนและร้อยละความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขาย

ความเชื่อ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดแนวทางหรือเป้าหมายของธุรกิจ	๓.๓๙	๑.๑๓	ปานกลาง
๒. ท่านมักจะคำนึงถึงดวงดาวหรือราศีประจำตัวเป็นส่วนหนึ่งในการเลือกประเภทของกิจกรรมหรือธุรกิจ	๓.๐๘	๑.๒๓	ปานกลาง
๓. ท่านมักใช้ความเชื่อเรื่องโชค ลางและดวงชะตาในการพิจารณาเลือกสถานที่ในการประกอบกิจการ	๓.๒๗	๑.๒๘	ปานกลาง
๔. ท่านมักจะพิจารณาเลือกผู้ร่วมหุ้นทางธุรกิจที่มีดวงสมพงษ์กัน	๓.๑๐	๑.๒๘	ปานกลาง
๕. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างทางเลือกสำหรับการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ	๓.๒๑	๑.๒๘	ปานกลาง

ตารางที่ ๔.๕ (ต่อ)

ความเชื่อ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๖. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินทางเลือกสำหรับการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ	๓.๒๑	๑.๒๒	ปานกลาง
๗. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคดวงหรือคำแนะนำจากโหรเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ	๓.๐๗	๑.๒๖	ปานกลาง
๘. ท่านมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินธุรกิจ	๓.๐๗	๑.๒๐	ปานกลาง
๙. ท่านมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตา	๓.๑๗	๑.๒๐	ปานกลาง
๑๐. ท่านมักจะเลือกฤกษ์ยาม ในการดำเนินงานโดยคำนึงถึงช่วงเวลาที่เป็นมงคล	๓.๔๑	๑.๑๙	ปานกลาง
๑๑. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางหรือคำแนะนำจากหมอดู	๒.๙๐	๑.๒๖	ปานกลาง
๑๒. ท่านมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็น	๒.๘๕	๑.๑๘	ปานกลาง

ส่วนหนึ่งสำหรับกำหนดงบประมาณ

๑๓. ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโหงวเฮ้งเป็นส่วนหนึ่งในการ คัดเลือกลูกจ้าง	๒.๙๔	๑.๒๗	ปานกลาง
รวม	๓.๑๓	๑.๐๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร มีความเชื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่แสดงระดับความเชื่อ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ ลำดับ พบว่า กลุ่มผู้ค้าส่วนใหญ่มักจะเลือกฤกษ์ยาม ในการดำเนินงานโดยคำนึงถึงช่วงเวลาที่เป็นมงคล (ข้อ ๑๐) รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ค้าที่มักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดแนวทางหรือเป้าหมายของธุรกิจ (ข้อ ๑) และใช้ความเชื่อเรื่องโชค ลางและดวงชะตาในการพิจารณาเลือกสถานที่ในการประกอบกิจการ (ข้อ ๓) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างปัจจัยบุคคลที่มีผลต่อเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และสรุปลงในตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๕ แสดงการทดสอบความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายจำแนกตามตัวแปรเพศ ด้วยสถิติชนิดที่แบบที่เป็นอิสระจากกัน (t-independent)

เพศ	\bar{X}	S.D.	t	p
หญิง	๓.๖๖	๑.๐๑	๔.๙๕๘*	๐.๐๐๐
ชาย	๒.๘๖	๐.๙๔		

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๕ แสดงให้เห็นว่าผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานครเพศหญิง ($\bar{X}=3.66$) มีความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายที่สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X}=2.86$) และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ ๔.๖ แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบระดับความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขาย จำแนกตามตัวแปรอายุด้วยสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance : ANOVA)

อายุ	N	\bar{X}	S.D.	F	p
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๘	๒.๖๙	๐.๘๘	๔.๖๗๔*	๐.๐๐๑
๒๖-๓๕ ปี	๓๔	๓.๒๗	๑.๐๕		
๓๖-๔๕ ปี	๓๕	๓.๗๒	๑.๐๓		
๔๖-๕๕ ปี	๒๙	๓.๒๓	๑.๐๔		
มากกว่า ๕๖ ปี	๒๔	๓.๕๘	๐.๙๘		

* = มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ ๔.๖ พบว่าความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายที่จำแนกตามตัวแปรอายุ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเซฟเฟ (Sheffé's post hoc comparison) ได้ผลดังตารางที่ ๔.๗

ตารางที่ ๔.๗ เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายเป็นรายคู่ระหว่างตัวแปรที่มีอายุต่างกัน

อายุ	ต่ำกว่า ๒๕ ปี	๒๖-๓๕ ปี	๓๖-๔๕ ปี	๔๖-๕๕ ปี	๖๐ ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า ๒๕ ปี	-	-	๑.๓๖๗*		
๒๖-๓๕ ปี		-			
๓๖-๔๕ ปี				-	
๔๖-๕๕ ปี				-	
มากกว่า ๕๖ ปี					-

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่ากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี มีความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายที่ต่ำกว่ากลุ่มที่มีอายุ ๓๖-๔๕ ปี

วัตถุประสงค์ที่ ๒ ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายของผู้ค้าในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขาย โดยพิจารณาจากข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาประเด็นคำถามที่มีคะแนนต่ำสุดเรียงลำดับขึ้นมาสี่มาก สามารถนำเอาข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดมาจัดเรียงอันดับ เพื่อพิจารณานำเอาข้อมูลนั้นมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการจัดเรียง ๕ ลำดับต่ำสุดขึ้นมา ปรากฏผลการศึกษาพบว่า ท่านมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งสำหรับกำหนดงบประมาณ (ข้อ ๑๒) ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคลางหรือคำแนะนำจากหมอดู (ข้อ ๑๑) ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโหงวเฮ้งเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกลูกจ้าง (ข้อ ๑๓) ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคดวงหรือคำแนะนำจากโหรเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ (ข้อ ๓) และท่านมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินธุรกิจ (ข้อ ๘) ตามลำดับ

๔.๓ องค์ความรู้จากการวิจัย

ความเชื่อเรื่องโชคลางกับการประกอบอาชีพค้าขายในตลาดชุมชนวัดบำเพ็ญเหนือ “ตลาดน้ำขวัญเรียม” เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร มักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคลางและดวงชะตาตามคำแนะนำของหมอดูเพื่อเป็นส่วนหนึ่งสำหรับกำหนดงบประมาณ ท่านมักจะใช้ความเชื่อ

เรื่องโหวตยังเป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้จ้าง ท่านมักจะใช้ความเชื่อเรื่องโชคดวงหรือคำแนะนำจากโหรเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจดำเนินธุรกิจ และมักจะใช้ความเชื่อส่วนตัวเรื่องโชคกลางและดวงชะตาเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินธุรกิจ